

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 987/2018
19.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Душка Пуђе, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 11К 298/17 од 07.12.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 420/18 од 17.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Душка Пуђе, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 11К 298/17 од 07.12.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 420/18 од 17.05.2018. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 11К 298/17 од 07.12.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити по правноснажности пресуде.

Окривљени је обавезан да оштећеној на име имовинскоправног захтева исплати износ од 44.000,00 динара у року од 30 дана од правноснажности пресуде, док је оштећена за вишак имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Окривљени је ослобођен од дужности плаћања трошкова кривичног поступка и паушала у смислу члана 261. став 2. тачка 1) до б) и тачка 9) и члана 264. став 4. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 420/18 од 17.05.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА адв. Душка Пуђе, а пресуда Другог основног суда у Београду је 11К 298/17 од 07.12.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Душко Пуђа, поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Душка Пуђе, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних пресуда, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати, то јест на записнику о препознавању лица ПС Чукарица КУ бр. 13943/16 од 01.09.2016. године, а који записник представља незаконит доказ, обзиром да није било услова за спровођење те радње.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, је истицао већ у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни три образложења дао разлоге, позивајући се при томе на целовите разлоге дате у првостепеној пресуди о наведеном доказу и то на страни 5. став 3. пресуде које Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Стога и по налажењу Врховног касационог суда, доношењем побијаних правноснажних пресуда, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, па су супротни наводи захтева браниоца оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости, поднет је и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, а која повреда не

представља у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.